

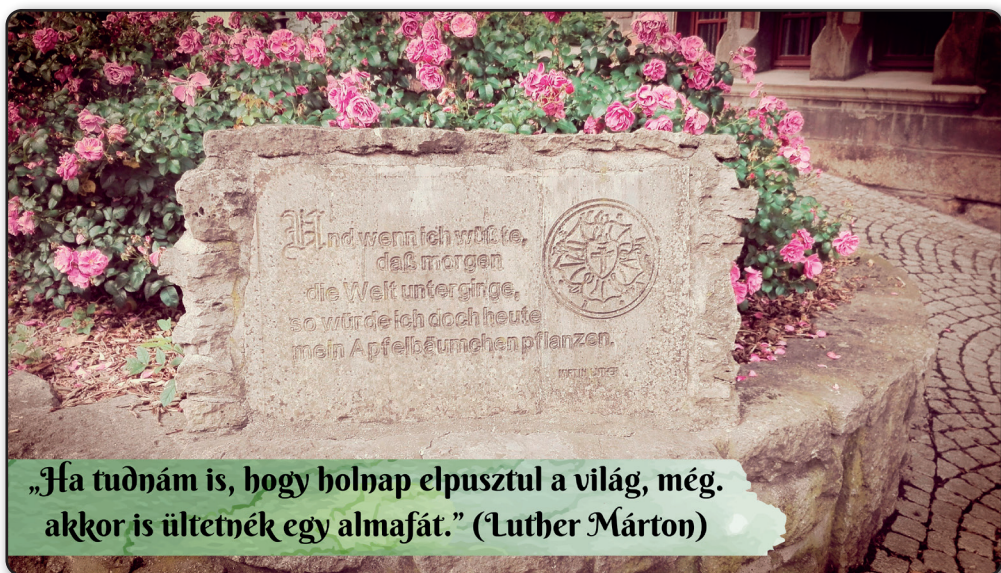


BÉKESSÉG

A SZÉKESFEHÉRVÁR BELVÁROSI REFORMÁTUS
EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2023. november

XXIX. évfolyam 3. szám



**„Ha tudnám is, hogy holnap elpusztul a világ, még,
akkor is ültetnék egy almafát.” (Luther Márton)**

Egyetlen lépés, mint egyetlen betű

Jézus mondja tanítványának, Tamásnak: „...ne légy hitetlen, hanem hívő.” (János 20,27)

„Mennyi félreértés, hazug hivalkodás, képmutató mellveregetés alkalmává lett idők folyamán október 31. , a reformáció emléknapja! Hadd legyen a saját életem a megdöbbenő példa rá.

Először a protestánsoktól hallottam a reformátorokról, s én is büszke voltam rájuk. Gyönyörködtem a küzdelmükben, lelkesedtem értük, mint az ökölvívókért vagy futballistákért szokás. Az ő harcuk azonban nem az én harcom volt, s a rájuk való emlékezés csak a pogányságomban erősített meg. Akkoriban papnak szántak.

Később a katolikusok irányították figyelmemet a reformátorokra, s rájöttem, hogy nem lehetek csupán távoli szemlélője a nagy küzdelemnek. Megtanultam tőlük harcolni mindenki ellen, aki nem olyan, mint én vagyok. Farizeus módjára viselkedtem. Ekkortájt én akartam pap lenni mindenáron.

Aztán elfelejtettem a reformátorokat, mert szüntelenül saját iszonyatos bűneim forogtak előttem. Nem volt békeségem, mígnem egyszer csak felragyogott a szívemben annak az elgyötört arca, aki tegnap, ma és örökké ugyanaz: a bűnből megszabadító Jézus Krisztus. Így találkoztam ismét a reformátorokkal, és testvéreimmé, barátaimmá lettek ugyanabban a kegyelemben. Hitük erősítette, tisztította, igazolta a hitemet. Így lettem református lelkipásztor, jöllehet mások szektásnak tartanak.

Azóta vallom és hirdetem, hogy aki nem a megtérés, az újjászületés, a Krisztus megismerése útján kapcsolódik a reformátorokhoz, az vagy pogány, vagy farizeus, de semmiképpen sem protestáns hívő.

Te tudod-e, hogy mi vagy?"

Egy, számunkra ismeretlen lelkipásztor személyes bizonyoságtételén keresztül láthatjuk, hogy mi minden helyettesítheti a személyes, hitbéli döntés lépését. Egyetlen mozzanat, de életfontosságú. Egyetlen lépés, de enélkül csak külső szemlélője vagyok a reformáció életformáló üzenetének. Ez az egyetlen lépés Jézus Krisztusig akar elvezetni téged is.

Rajta kívül, nélküle sok mindennel megtölthetem református kegyességemet, de Jézus nélkül élettelen és üres marad. Hitem, csak a benne való hit által lesz élővé. Ha látom értem hozott áldozatát, csak őáltala, megváltói munkájának személyessége által hitem elkezdheti valóságos életét. Olyan ez, mint amikor egyetlen betű megváltoztatja a szó értelmét. Pedig

csak egyetlen betű, egyetlen karakter, de más értelemmel ruházza fel a szavakat: szeretem a muszlint, de tartok a muszlimoktól. Pénzelhetem a gyermekemet úgy, hogy közben jól bánok a pénzzel. A villamosságban fontos a pólus, a bőrgyógyászatban pedig a pórus. Vagy mint a fent idézett ige János evangéliuma görög szövegéből: „**a**pisztosz”- hitetlen, a „**p**isztosz”-hívó ellenében.

Apisztosz: hitetlen, bizalmatlan, megbízhatatlan, álnok, hűtlen. Pisztosz: hűséges, őszinte, becsületes, hitelre méltó.

Tamásnak kellett a személyes találkozás, de hiányossága több volt: nem volt hite, hogy láthatatlanul is higgyen a feltámadott, élő Krisztusban. Jézus ezért figyelmezteti legnagyobb

hiányosságára: nem hívó még. A látható élménye – Jézus sebeinek megtapintása – megsemmisíti hitelenségét.

Jézus azonban már nekünk is, minden korok hívő embereinek mondja,

hogy „*boldogok akik nem látnak és hisznek*”, de boldogok vagyunk akkor is, ha a személyes, élő, a bűnbocsánat megújító hitélményével közeledünk a reformáció üzenetéhez!

Friderikusz Nándor

Faragott tőkök helyett keresd a református jelképeket

A mi felelősségünk, hogy gyermekeinket mivel engedjük találkozni, illetve mivel építjük és vezetjük Krisztus felé. A reformáció ünnepeiről szeretnék írni, de nem tudok elkerülni egy másik témát, mivel pont ugyanarra az időszakra esik: ez pedig a halloween.

Az, hogy a halloween honnan ered, és mit is „ünnepelemek” ilyenkor, egy hosszabb lélegzetvételi cikk témája lenne. De ha szülőként, nagyszülőként, nevelőként csak abba belegondolunk, hogy mi veszi ilyenkor körül a gyermekeinket (és persze minket is!), milyen rémisztő dolgokkal kell szembenéznünk, akkor ez már önmagában is ok arra, hogy elgondolkozzunk, vajon mi közünk lehet egy olyan eseményhez, ami ennyire romboló, félelmet keltő, akár szorongást okozó lehet egy kisgyermeknek? Ne álljunk be



a sorba, hanem védjük meg a gyermekeinket, hogy ne kelljen megküzdniük ezeknek a rémképeknek a lelket és pszichét romboló hatásával!

Az ijesztő pofák helyett keressük meg és nézzünk föl református jelképeinkre. Ünnepezzük a halál helyett az egyház megújulását, református felekezetünk születésnapját! De hogyan is tegyük ezt? Hiszen régen történt dolgokról van szó, az óvodás korú gyermekeinket pedig a történelmi eseményekbe nehéz

beavatni. De azt, hogy mit is jelent reformátusnak lenni, már nekik is át lehet adni, el lehet kezdeni megismertetni őket is a gyökereinkkel.

Az óvodás korú gyermekeknek szükségük van valami kézzelfoghatóra, valamire, amit ismernek, ahhoz, hogy kötni tudjuk a számukra még ismeretlen fogalmakat valamihez. Pontosan ilyenek református jelképeink! A csillag vagy a kakas a templom tetején, a bárány a címerünkben, a Biblia, amit naponta forgatunk, vagy maga a templom. Érdemes rászánni egy napot, hogy megkeressük ezeket a jelképeket. Sétáljunk el egy református templomhoz, nézzük meg, mi van a tetején! Ilyenkor lehet beszélni a jelképek jelentéséről is.

A csillag például a betlehem-i csillagra utal. Most is azt mutatja, hogy itt találkozhatunk Jézussal. Már messziről lehet látni a templomtorony tetején, így minket is vezet, mint ahogy

régen a pásztorokat és a bölcseket. A templomba belépve az Úr asztalán biztosan találunk egy kinyitott Bibliát. A gyerekekkel lehet róla beszélni, hogy a Biblia Isten szava, Isten a Biblián keresztül beszél velünk, nagy érték, kincs, ami benne le van írva.

A református címerben levő bárány Jézus Krisztus áldozatára mutat rá. Ez egy picit nehezebb téma, de 5-6 éves gyermekeknek már lehet és kell is róla beszélni, hogy Jézus annyira szeret minket, hogy meghalt értünk és helyettünk.

A ma már ritkábban megjelenő kakas szimbóluma Péterre utal, amikor megtagadta Jézust, mielőtt megszólalt a kakas. Az üzenete pedig ez: Éberem vigyázz, nehogy megtagadd Jézust, a te Uradat!

És persze ott van maga a templom, ami nem jelkép ugyan, de a keresztények találkozási helye. Itt találkozhatunk és lehetünk közösségben Istennel és egymással is.

Az Olajfa Oviban is ezekkel a jelképekkel foglalkozunk a reformáció hetében. A gyermekek figyelmét Istenre irányítjuk, ismereteiket bővítjük, hitüket építjük, és próbáljuk őket megóvni a minket körülvevő káros hatásoktól.

Szabó Mira, óvónő



Vándortábor a Pilisben (2023)

„Utaidat, Uram, mutasd meg nekem és ösvényeidre taníts meg.”

Látványos történelmi időutazás a fővárostól Visegrádig. Bepillantást nyerve a Visegrádi hegység természeti értékeibe, a magyar történelem emlékeibe és önmagunk megismerésében, meg tapasztalni saját teherbírásunkat, leküzdve nehézségeinket.

Hét nap, 80-90 km gyalog, 2500 méter szintkülönbség, hegyre föl, völgybe le, 28 diákkal, 2 nevelővel.



1. nap

2023. július 14-e reggelén izgatottan indultunk a vasútállomásra. Örültünk, hogy újra találkozhattunk egymással. A vonat után HÉV-re szálltunk. Szentendrén, a Duna partján pihenőt tar-

tottunk, majd három csapatra osztva fedeztük fel a város nevezetességeit. Vízzel jól felszerelve elindultunk szálláshelyünkre, a 6 km-re levő Kőhegyi menedékházhoz. A menedékházhoz tartó 6 km-es túra jó hangu-

latban, beszélgetve telt.

A táborba érve izgalmas volt megtapasztalni, hogy sátrakban alszunk, és esővízzel zuhanyozunk. Vacsorára jól esett a meleg étel, este társasoztunk és sokat nevtünk. A napot áhítattal és hálaadással zártuk. A hét témája „kapcsolódás Istenre”.

2. nap

A viszonylag korán keléshez hozzá kellett szokni a csapatnak, ha nem akartunk a legnagyobb melegben küzdeni az emelkedőkkel. A Petőfi kilátóhoz érve gyönyörű kilátás kárpótolt minket a fáradozásért.

A kulacsainkat a Lajos-forrásnál tölthettük meg, itt megpihentünk kicsit, és tovább indultunk a Vasas-szakadékhoz, ahova kisebb csoportokban mentünk be. A különleges sziklaformáció nagyon tetszett mindenkinek. Ez a nap volt a legmelegebb, de gyönyörű helyeken jártunk.

Az áhítaton különleges bizonyágtételt hallgathattunk meg. Egy, a turistaházban dolgozó gitározott, és énekelt, majd elmondta, hogy hogyan tért meg egy nehéz élet után. Utólag is hálásak vagyunk neki ezért!

3. nap

Reggeli után összepakoltunk, mert aznap táborhelyet váltottunk. Elindeztünk az aznapi túránkra. Az emelkedőket sikeresen legyőztük, az első hosszabb megállónk a Lajos-forrás-

nál volt. Az ezután következő túraszakaszon gyönyörű táj tárult elénk a Pilis és a Visegrádi-hegység völgyei-be. A Dömör-kapuig én vezethettem a túrát. Megtudtuk, hogy Téry Ödön, a magyar turistaság szülőatyja mekkora önzetlenséggel munkálkodott azon, hogy ma ezeket a turistautakat járhatjuk.

Árnyas erdőben, nem túl nehéz terepen érkeztünk meg a következő szálláshelyünkre, Pilisszentlászlóra. Ahol meleg szeretettel fogadtak bennünket, ugyanis táborhelyen nem volt túl sok árnyék, és a sátrakban 50 fokos meleg volt. A közeli foci pályára árnyas fái alatt pihentünk vacsoráig. Közben megérkeztek szüleink, akik pár napig segítőként csatlakoztak a táborhoz.

Este a helyi gyerekekkel fociztunk. Az áhítatot, amelyet énekléssel kezdtünk és zártunk, Farkas Balázs tartotta, aki az apukám. A téma az általános és a különös kijelentés volt, hogy Isten hogy üzen nekünk a természetben és a Biblián keresztül, valamint Ábrahám története a földi javakról és a hitről, az igazi kincsekről.

4. nap

Ezen a napon a Dunakanyar legszebb panorámáját nyújtó Prédikálószerkezhez indultunk. Nem túl nehéz terepen, jó hangulatban tettük meg 7 km-es utat. A bátrabbak a Vadálló köveket is felkeresték, ami hatalmas

élmény volt, a szakadékos terepen. A körtúráról visszaérkezve a táborba, pihenéssel, focival, pingpongozással töltöttük az időt. Az estét áhítattal zártuk.

5. nap

Táborhelyváltó napunkon felfedeztük az eredetileg csak vadászok által használt "Vadák útját", a Spartacus ösvényt. A keskeny ösvények próbára tették az ügyességünket, a tériszonyosok bátorságát, de mindenki biztonsággal átjutott. Nekem ez volt a legnagyobb élmény a táborban. Visegrádon, a Mogyoró-hegyen gyönyörű panorámás helyen vártak bennünket a sátraink.

Az erdei környezetben új „barátokat” ismerhettünk meg, egy szarvast, akit elneveztünk Bélának és a vadaspark mellett elhaladva, egy ott élő vaddisznót, aki a Zsófi nevet kapta. Este áhítat után, társasoztunk, beszélgettünk.

6. nap

Reggeli után egy mindenki által nagyon várt program, a bobozás következett. Majd rövid sétával a történelmi fellegrádkhoz érkeztünk. Délután volt pár óra szabadidőnk, amit az esti áhítatra, táborzárásra készüléssel töltöttünk.

A táborban minden évben kaptunk egy oklevelet, és ezen egy becenevet, ami a tábor után a legjobban

illett ránk. Ezt idén, kis segítséggel Luca és én írhattuk. Az áhítatot egy nagyon hangulatos, gyönyörű panorámás helyen tartottuk.

Felemelő volt V. Szabó Bence szülinapos köszöntése! A Dunakanyar látványát szemlélve, Mózes pusztai vándorlását hallgatva, mindenki elgondolkozhatott azon, hogy neki mi az, amiben Istent, vagy Isten áldását látja. Egy éneket is „tanítottunk” a többieknek, a címe Ajtó előtt.

A táborzárás alkalmával villámkérdésekkel elevenítettük fel, hogy merre jártunk, mit láttunk. Mindenki elmondhatta mi volt a legnagyobb élménye, mi az, ami nehézséget jelentett számára.

Néhány vélemény az elhangzottak közül: Jó volt, hogy mindig újabb és újabb helyeket kerestünk fel, szép tájakban, kilátásban gyönyörködhetünk, leküzdöttem a nehézségeket, a barátaimmal lehettem éjjel, nappal, új barátokat szereztem, esővízben zuhanyoztam, miközben a csillagokat nézhettem, az esti áhítatok, a „filmforgatás” túrák.

7. nap

Az utolsó nap reggelén is várt még ránk program. Egy közeli tónál szakvezető segítségével ismerkedtünk a víz élővilágával. Többek között ebihalakat, szitakötő lárvákat, hanyatt úszó poloskát vizsgálhattunk „test-

közelből. Nagyon élveztük! 11 órakor búcsút intettünk a táborhelyünknek. Köszönjük Mentés Oszkár apukájának, hogy mentesített bennünket a csomagjaink szállításától! Így kényelmesen utazhattunk hazáig. Mielőtt kompra szálltunk, még Visegrádon fagyiztunk. Nagymamáról vonattal utaztunk Budapestre és haza, Székesfehérvárra. Átvettük

csomagjainkat és elbúcsúztunk egymástól. Szomorú voltam, hogy vége a tábornak!

Köszönöm Márta néni, Kati néni és a kísérő szülők munkáját, a társaimnak, hogy együtt lehettünk.

Nagyon jó volt veletek!

*Farkas Erzsébet Eszter
8.osztályos tanuló*

Tini tábor – 2023 Balatonfűzfő

„Hűséges az Isten, aki elhívott titeket az Ő Fiával, Jézus Krisztussal, ami Urunkkal való közösségre.”(1Kor 1,9) Avagy „Meghívtál, hogy vízre lépjek...”

A Székesfehérvári Belvárosi Református Gyülekezet tini tábora Isten kegyelméből 2023 július 31 és augusztus 5 között került megrendezésre Balatonfűzfőn az Ébredés táborban, melyen 32 felső tagozatos gyermek, 8 fő ifis segítő és 5 hitoktató vett részt. A tábor a pénteki témánkról kapta a címét, Jézus és Péter vízen járása történetéről.

Az első délután ismerkedő játékkal mutatkoztunk be egymásnak, mégpedig az óra mutatójának megfelelően mindenki 12 embert ismerhetett meg közelebbről. Az esti áhítaton Noé történetét kezdtük el részletesen, melyről minden este hallhattunk.

A keddi délelőtti áhítat Jézus megkeresztelkedése kapcsán arról szólt, hogy Jézus betöltötte az Atya akaratát. Tudjuk-e kimondani őszintén, hogy legyen meg a Te akaratod és tud-e gyönyörködni Isten a mi életünkben? Haukiné Szabó Rózsa hitoktató beszélt az engedelmes krisztushívó életgyakorlatáról, melyet Cseri Kálmán a négyküllős kerékhez hasonlított: Jézus központjával meghatározva az Ige, a szolgálat, az ima és a közösség fontosságát. A korosztály szerinti csoportbeszélgetésen arról is szó volt, hogy hogyan valósul meg a közösség a keresztyén fiatalok körében, melyről az ifisek meséltek a gyermekeknek.

Kedd délután a Fövenyfürdő Strandot látogattuk meg egy hosszú séta során, ahol a viharjelzés miatt a csúszdákat nem használhatták a gyerekek, de a rövid fürdésnek is nagyon örültek.



A következő délelőttön Jézus egyik Genezáreti-tó melletti csodájáról, Péter halfogásáról beszéltem. Ebben a történetben nemcsak Jézus csodatevő ereje mutatkozott meg, hanem Isten szeretete, jósága is, mely ráébresztette Pétert az igazi önismertetre. Jézus nem beszélt Péter bűneiről, Péter mégis felismerte Jézusban az Istent, azután mindent elhagyva követte Őt. Bizonyoságot tettem a gyermekeknek arról, hogy hogyan láttam meg a bűneimet a Debreceni Református Kollégium falai között 14 évesen és mit jelentett számomra az, hogy Jézus Krisztust elfogadtam személyes Megváltómnak, ami megváltoztatta az életemet.

Szerda délután felkerestük a Balatonfűzfői Bobpályát, ahol a gyermekek a Szász Tünde hitoktató által megbeszélte kedvezményes áron háromszor is kipróbálhatták a kanyargós utakat. Ezt a nagyszerű élményt követően a közös fagyizás sem maradhatott el :). Hegyi Laura hitoktató és magyar



szakos tanár csütörtökön a vihar lecsendesítéséről beszélt. Felhívta a figyelmet arra, hogy nincs kis és nagy félelem, és megkérdezte, hogy merünk-e segítséget kérni életünk viharai közepette. Beszélt arról, hogy a félelem ellen imádkozni lehet, és Isten valóban elhozza a szabadítást.

Ezen a délutánon már a csúszdákat is használhatták a gyermekek, illetve megmártózhattak a Balaton vizében. Hazafelé megeredt az eső, de biztonságban visszajutottunk a táborba.

Az esti áhítaton Szász Tünde hitoktató szemléletesen tárta elénk Noé várakozását a bárkában, kiszámolva, hogy mely hónapokban kellett bent maradnia és kitartóan várnia Isten szavára. Hangsúlyozta a hét többször visszatérő

kérdését: „Bent vagy-e a bárkában?” Istenre bíztad-e az életedet, engedelmes vagy-e neki, ki tudod-e várni, amíg cselekszik?

Az utolsó közös délelőttön Konrád Ferenc hitoktató szolgált a vízen járás történetéről, kiemelve azt, hogy Jézus nem kötötték a természeti törvények. Nekünk, embereknek azonban vannak kísértéseink és Isten nem kímél meg minden nehézségtől. Ezért is fontos tudni, hogy kicsoda számunkra Jézus, mert lehet Vele járni, Ő tud minket vezetni, kijelenti nekünk akarátát.

Péntek délután kézműveskedtek a gyermekek és fiatalok. Fehér kövekre alkoholos filccel írhattak aranymondást vagy rövid bibliai jelmondatot, karkötőt fonhattak, fűzhettek, dekorálhatták a táborban kapott pólót szintén keresztyén üzenetekkel, jelképekkel.

Minden este a hitoktatók szolgálatát követően gyülekezetünk fiataljai bi-

zonyságot tettek arról, hogyan tapasztalták meg Isten munkáját személyes életükben. Szász Lídia, Benedekffy Kálmi, Varga Eszter, Kocsis Barbi és Szanyó Beni hitelesen beszéltek Istenrel való kapcsolatukról.

A reggeli torna, a konyhai segítség, a szobák rendben tartása, a sportvetélkedő és a finomságok közös elfogyasztása is közösségformáló erejű volt. Örülök, hogy születésnapomat ezen az áldott héten ünnepelhettem a táborlakók szeretetével övezve. Külön köszönet Szász Tündének a rengeteg szervezésért, a mi munkánk koordinálásáért és a teljes odaadásáért. Istennek legyen hála minden üzenetért, melyet ezen a héten helyezett a szívünkre, minden énekért, mellyel dicsőíthettük őt, az oltalomért, mellyel őrizte életünket.

Szabó Judit Márta hitoktató

Életkép a kórházi váróból ...

Általános sebészet 2023.06.26.

Erre a „kincsre” a kórházi váróban bukkantam rá. Időközben behívtak, de utána még egy órát maradtam, hogy tovább láthassam, és megörökíthessem.

9 óra. Ülünk a padokon, várakozunk...

80 feletti házaspár, a bácsi törtebb,

vékony, hajlott hátú még ültében is, a feleség egyenes tartású, korosztályában szép hölgy, kis, aranykeretes szemüvegben, egyszerűségében megnyugtató „jelenség”.

A feleség egyszer csak odahajolva a bácsi távolabb levő karjához megérinti azt, és mond valamit. A bácsi

nem érti, megsimogatja az érintés helyén az ingjét, megnézi, majd visszakérdez. A hölgy közel hajol és megismétli. A bácsi ezt sem érti, ismét megigazgatja a felhajtott ingujjat és tétován a feleségére néz. Ismerősek a mozdulatai... Édesapám, aki 80 esztendő, hasonlóképpen éli meg, amikor valahová - többnyire orvoshoz - menni, lenni kell, idegen környezetben, idegen emberek közt. A kezek tétova mozdulata, egymásra helyezése, majd közelebb hajol kicsit ahhoz, aki szólt. Nem kérdez már újból, de a tekintetéből minden kiolvasható - ne haragudj, nem értem, nem hallom, újra elmondanád, hogy megérthessem? Ez 3x ismétlődik, majd a hölgy picit vár, néz előre, (érezem a gondolatait) majd ismét odahajol és annyit mond határozottan, de türelmesen - bogár. Mire a bácsi örömmel, és felszabadultan - jaaa bogár, nem számít - és jókedvűen legyint a már rég elrepült légy után. És ettől oly kedves, oly szerethető, gyermeki, emberi... és én tanulok... megérteni, elfogadni, türelmesnek maradva szeretni... **mert a szeretet türelmes, a szeretet jószágos... haragra nem gerjed**, a rosszat föl nem rója... (1Kor13)

Amíg ezt megírom, a feleség előrement a rendelő ajtajához. Ő ott ül egyedül, magányosan, nagyon vékonyan, hajlottan, két kezével fogja a térdeit és néz, figyel, nyakát is elő-

renyújtva fürkészként kutat a párja után tekintetével. Úgy, mint a gyermek, akitől, és abba az irányba, amerre eltávolodott az anyja, apja, de neki a padon kell megvárnia.

Isten gyermekeként én is, nekünk is azzal a hittel és tudattal kell Őt várunk, hogy nemsokára visszajön hozzánk és értünk - ahogyan ígérte. Ugyan nem láthatom, de naponta megtapasztalom, hogy Szentlelke által velem van, jóban, rosszban, örömeimben, próbáimban és küzdelmeimben, **hűségesen gondoskodik** rólam! Tudom és érzem, hogy cselekszik és munkálkodik, akkor is, ha éppen nem látom, s tudom, hogy nem feledkezik meg rólam egy pillanatra sem - **mert szeret!** Mert fontos vagyok neki! Mindennél jobban!

Csodálatos ajándék, ha feltétlen bizalommal és hittel tudunk, elesett, elvesztett állapotunkban (is) a mi szerető és gondoskodó Mennyei Atyánkba kapaszkodni, aki az egyetlen, a legdrágábbat ajándékozta nekünk Jézus Krisztusban, hogy soha ne legyünk árvák, magányosak, elhagyatottak, elveszettek...

Magasztaljátok az Urat, hívjátok segítségül az ő nevét, hirdessétek a népek között az ő cselekedeteit! Zsolt. 105.1

De jó lenne, ha nem csak ekkor, hanem akkor is, amikor még erősek vagyunk! Amikor a testi erő még minden-

napos, vagy gyakori vendég nálunk, bennünk. Igen, vendég, mert - kortól függetlenül - ma enyém, s holnap? Ne legyen természetes, mert nem az! Ez is Istentől kapott ajándék! Adjunk érte hálát minden nap!

Mindenkinek ajánlom felgyorsult, elszemélytelenedő, szeretetlenségtől szenvedő, közönyös, emberekben csalódott, megfásult, öntelt, elbizakodott, a pénz mindent megold, elvakult világunkban, üljön be néha fél órára egy kórházi váróba, és legyen csendes megfigyelő, vagy beszélgető-bizonyosságtevő meghallgató. Helyrezökken, ha hagyja hatni a látottakat, hallottakat.

Más világba csöppenünk, s ez a mezsgye nem valahol távol, eldugott helyen, hanem rögtön a rohanó, lelassítani képtelen világ mellett húzódik. Talán éppen ezért találhatjuk magunkat oly hirtelen egy „satufékkal” az élet másik térfelén.

Láthatunk, egymást nagy szeretettel, odaadással, nem csak fizikailag támogató házastársakat, idős szülőket, őket kézen fogva vezetgető, már felnőtt, gyermekeikkel. Akik türelmesen elmagyarázzák a pár korty víz fontosságát (mint ahogy a szülő tette „néhány évvel” korábban-ezt épp egy negyvenes férfi mondja az édes-

anyjának), akik a lábuk, a fülük, szemük, az értelmük, a hangjuk lesznek, akik a biztonságot, a gondoskodást, az örömet, a fényt jelentik számukra idős, egyre több teherrel megélt napjaikban.

A látottaktól az ember nagyon hamar érzékenyítve lesz, nem is kell betegnek lenni hozzá, hogy megérezzük, meglássuk, milyen esendő, milyen sérülékeny az ember. De a szeretet, amivel az embertársaink felé fordulunk, s nem csak a hozzánk legközelebb állók felé, átmelegíti, felderíti, balzsamozza a szívünket, legyünk bármilyen állapotban; (nekem most az is elég volt, hogy láthattam) és azt érezzük, hogy **jó Embernek lenni!**

Uram add, hogy a mai napon jobban tudjak szeretni, mint tegnap! Gyökössy Endre

Kívánom, hogy ezt mindenki átélhesse!

„Új parancsolatot adok néktek, hogy egymást szeressétek; amint én szerettelek titeket, úgy szeressétek ti is egymást. Erről ismeri meg mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha egymást szeretni fogjátok.”

János 13:34–35

Szipoláné Vági Tiinde

*Bekötözöm sebeidet, meggyógyítom zúzódásaidat - így szól az ÚR.”
(Jeremiás 30,17)*

Nyugdíjasok a Szúnyogszigeten



Végre elérkezett a nap, amikor egybegyűltünk a vasútállomáson 21 kirándulni vágyó nyugdíjas ember, hogy elérjük úti célunkat, a Szúnyog-szigetet.

Kissé tétováztunk a kirándulásunk sike-
rében, mivel sötét felhők kezdtek tor-
nyosulni felettünk és néha rá-rá eredt
az eső is. De erre fel voltunk készülve,
és amúgy jó nyári idő volt. Imádságban
is rábíztuk magunkat ŐRÁ, aki mindent
megtehet, sokkal bőségesebben, mint,
ahogy azt mi kérjük. Rövid vonatozás
és séta után már az agárdi hajóállomá-
son voltunk. Az idő pedig javult, a nap
is felragyogott a tó vizén. Végül csen-
des hajókázás után megérkeztünk a
szigetre és a halászcárdába. Mindenki
kiválasztotta a neki megfelelő menüt,
amit kis várakozás után fel is szolgáltak.
Megalégedve fejeztük be az étkezést,
és utána bőven jutott időnk beszélge-
tésre is.

Új testvéreket is megismertünk, akik
velünk voltak. Sok finomságot megkös-

oltunk, és mindenki jó érzéssel indult
vissza a hajóhoz.

Kellemes és áldott együttlét volt ez a
nap. Jó volt látni a régi arcokat és örülni
egymásnak, mivel elég régen volt már
ilyen kirándulásunk.

Mindezért egyedül a mi Urunknak
adhatunk és adunk is hálát, hogy „Ő”
végig ott volt velünk és munkálkodott,
hogy minden rendben legyen, és ez a
kirándulás szép emlék maradjon az éle-
tünkben.

Végül, de nem utolsó sorban, köszö-
netet mondunk a nyugdíjas klub ve-
zetőjének, Istvánnak és feleségének,
Marikának, akik mindig nagy gonddal
és odafigyeléssel szervezik meg és ve-
zetik végig az ilyen kirándulásainkat.
Számítunk rátok a továbbiakban is. Az
Úr adjon erőt nektek ehhez! Hálásak
vagyunk ezért.

„Áldjad lelkem az Urat, és ne feledd el,
mennyi jót tett veled”. (Zsoltárok; 103; 2.)

Mné nyugdíjas

KÁRPÁTALJAIK CSENDESNAPIJA



Aki mást felüdít maga is felüdül

Kérdéses volt a jelenlétünk, hogy ott tudunk -e majd lenni a csendesnapon, mivel kisfiúnk beteg lett, meg a férjem dolgozni ment, de Isten megsegített és részt tudtunk venni. Én, mint feleség és anyuka, mindig újult erővel térek haza egy-egy közösségi alkalomról, így vágytam menni. Mindig kapok valami újat, Isten mindig helyez a szívemre egy újabb ígét, ami biztatást erőt ad a mindennapokhoz.

A férjem már Tatabányán volt Kárpátaljaiak Csendesnapján, ahol rengeteg ismerős arccal találkozott, de nekem még ez volt most az első. Öröm volt ott lenni, és egyben mégis olyan könnyeket ejtő is. Írá-

somban később érthető lesz miért írtam az utóbbit. Mi, akik ide Székesfehérvárra érkeztünk és a gyülekezethez tartozunk, és azok a Kárpátaljai testvérek, akik csatlakoztak a csendesnaphoz, mindannyian egy országból és még közelebbi falukból is érkeztünk. Ki mikor? Voltak, akik sok-sok évvel ezelőtt, döntöttek úgy, hogy áttelepülnek, mi egy nyári nap vettük kézbe az utazótáskákat két évvel ezelőtt, munka miatt, hogy a családunk együtt legyen. De bizony voltak olyan testvérek, akik a háború miatt kényszerültek rá, hogy induljanak. Az utóbbi volt mindenki számára a legnehezebb. Lehet nem pont ide tartottak, ahogy mi sem Székesfehérvárra indultunk, de mégis Isten

ide hozott bennünket, ahol egy befogadó gyülekezet fogadott minket. Még nekünk sem volt könnyű az áttelepülés, bennünk is hasonló érzés kavargott, mint Józsefben is meg volt, mindent ott hagyva, szülőket, testvéreket, otthont, gyülekezetet egyszóval Mindent.

Sosem ragaszkodtam földi dolgokhoz, de egy költözés több mindenel jár/járt. Egy új kezdet kezdődött el az életünkben. Hogy lesz, mint lesz azt nem tudtuk, de bízunk Istenben! Ez a csendesnap is rá ébresztett arra, jó helyen vagyunk Isten használni akar minket.

Otthonunknak érezzük Székesfehérvárt, de a honvágy azért meg van a szüleim miatt. Olyan jó érezni Urunk gondviselő szeretetét, hogy táplál bennünket, lelki és testi táplálékkal egyaránt. Hálásak vagyunk, hogy ezt az alkalmat is elkészítette számunkra. Mi ez, ha nem Isten ajándéka? Nem is tudja eléggé a szánk és szívünk megköszönni, hogy milyen jó hozzánk az Úr. Mi, akik jöttünk egy teljesen más országból, itt vagyunk ki mennyi ideje: az Úr mindannyiunk életét jóra fordította, mint az ige mondja: Ti rosszat terveztetek ellenem, de Isten

terve jóra fordította azt, hogy úgy cselekedjék, ahogyan az ma van, és sok nép életét megtartsa. (1Mózes 50:20) A bizonyágtévők is elmondták mennyi mindennel gazdagodtak, megtérésük után. Számomra is a legfontosabb, hogy teljes odaszánással éljem az életem, és az egész házamnépe, férjem gyermekeink az Úrhoz tartozzanak. Nála van életünk a legbiztonságosabb helyen.

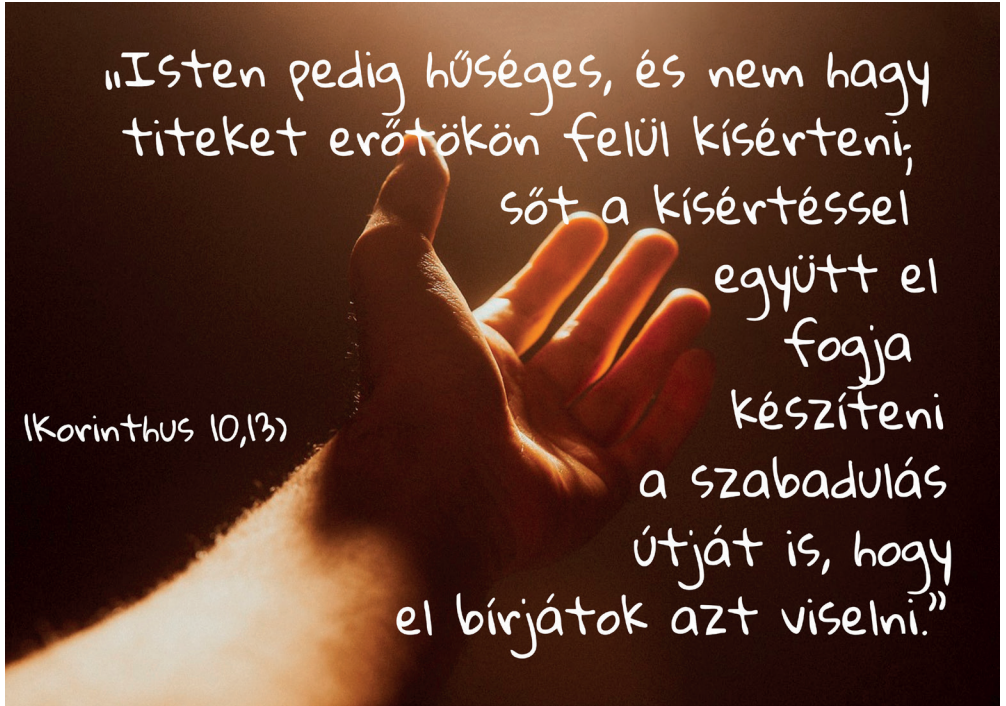
Olyan öröm töltötte el a szívem, hogy családként vehettünk részt most is ezen a csendesnapon és, hogy a gyermekeink ezt látva a közösséget, hogy milyen fontos, szeretnénk, hogy ebben nőjenek fel, hogy már most kis korban ők is az Úréi legyenek. Öröm volt dicsérni az Urat a gyönyörű énekekkel, asztalközösségben lenni, és egymással beszélgetni a testvérekkel. Hálásak vagyunk, hogy az Úr ilyen áldott alkalmat készített el számunkra, és hogy megajándékozott bennünket, gyermekeinket.

Jöjj bűnös gyorsan, Jézus szeret, Ő szerezte meg az üdvödet. Jézus az ajtó, Jézus az út, Ki benne hisz, az a menybe jut.

Takács Edina

*„Ó, mily szép és mily gyönyörűséges, ha a testvérek egyetértésben élnek!
Csak oda küld az ÚR áldást és életet mindenkor.” (Zsoltárok 133, 1.3)*

Szabadulási lehetőség a megkötözöttségből



Bajokból senki sem szenved hiányt, sokszor teljesen kilátástalannak tűnik a helyzetünk, és legkilátástalanabb a jövőképünk, ha a nehéz életkörülményeink mellett még szenvedélybeteg is vagyunk. Megígérjük magunknak, hogy holnaptól kevesebbet iszunk, nem ülünk annyit a gép előtt, vagy kisebb adagot szúrunk. Sajnos ezek a fogadkozások mindig kudarcra vezetnek, mert a sátán ott settenkedik, és kellő alkalmat talál a lejtőre lökéshez.

Mindezek ellenére van lehetőségünk ellentmondani az ördög csá-

bításainak, ha elfogadjuk, hogy van Isten. Márpedig Isten van, és ha még hiszünk is a létezésében máris segít nekünk, mert az Úr mindenkinek megmutatja a határtalan segítőkészségét, csupán csak hinni kell benne. Hit által válhatunk olyan emberré, aki nevetve néz a holnap elé. „Erő és méltóság árad róla, és nevetve néz a holnap elé.” (Példabeszédek, 31,25) Gyere el közénk a Székesfehérvár Belvárosi Református Gyülekezet Széchenyi utca 16. szám alatti imaházában minden hétfő délután 16:30-tól működő Kékkereszt egye-

sületünk hitgyakorló összejöveteleire. Az ott elhangzó igehirdetések, bizonyágtételek és beszélgetések hallatán megtapasztalhatod a csodás szabadulás lehetőségét és a hitbeli megerősödést. „Ezeket az ért mondom nektek, hogy az én örömöm legyen bennetek, és örömötök teljes legyen.” (János 15,11)

Uram, minden gondomat leteszem

Nálad, mert te vagy az én gondviselő Istenem. Köszönöm, hogy örömteli életet szántál nekem, Hozzád emelem a tekintetemet a legkilátás-talanabb helyzetekben is. Légy az örömöm forrása ezentúl is minden egyes nap!

Ámen

Borsos Zoltán, szabadult hittestvér

Kányádi Sándor:

Valaki jár a fák hegyén



valaki jár a fák hegyén
ki gyújtja s oltja csillagod
csak az nem fél kit a remény
már végképp magára hagyott

én félek még reménykedem
ez a megtartó irgalom
a gondviselő félelem
kísért eddigi utamon

valaki jár a fák hegyén
vajon amikor zuhanok
meggyújt-e akkor még az én
tüzemnél egy új csillagot

vagy engem is egyetlenegy
sötétlő maggá összenyom
s nem villantja föl lelkemet
egy megszülető csillagon

valaki jár a fák hegyén
mondják úr minden porszemen
mondják hogy maga a remény
mondják maga a félelem

Adventi jótékonyági est

„...én ti veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.” Máté 28:20

Tisztelettel és szeretettel hívunk minden Kedves Érdeklődőt
az **ADVENTI JÓTÉKONYSÁGI ESTÜNKRE**,
melyet a Kárpátaljai Református Egyházkerület
„Mandulafa” Idősek Otthona (Beregszász) és
a Munkácsi Szent Erzsébet Karitás (Kárpátalja) javára rendezünk
18. alkalommal
a Szent István Hitoktatási és Művelődési Ház Dísztermében
(8000 Székesfehérvár, Liszt Ferenc utca 1.)
2023. december 1-jén (pénteken) 18 órakor.

Az est fővédnöke:

Steinbach József

a Dunántúli Református Egyházkerület püspöke, a MEOT elnöke, a Pápai Református Teológiai Akadémia címzetes egyetemi tanára, és

Spányi Antal

a Székesfehérvári Egyházmegye megyés püspöke, a Katolikus Karitás elnöke, a Magyar Katolikus Rádió vezérigazgatója

Támogató jegy ára: 2.000 Ft

Jegyek kaphatóak november 6-ától:

Szent István Hitoktatási és Művelődési Ház, Liszt Ferenc u. 1.

Belvárosi Református Lelkészi Hivatal, Széchenyi u. 16.

Talentum Református Általános Iskola, Széchenyi u. 20.

Ciszterci Szent István Gimnázium, Jókai Mór u. 20.

Olajfa Református Óvoda, Horváth István u. 1.

Líra Vajda János Könyvesbolt, Fő u. 2.,

Prekrit Judit 20-981-2749

A gyülekezet állandó alkalmai

SZÉCHENYI UTCA

Vasárnap:

08:00 - 08:30 és 09:15 - 09:50

Imaközösség a Gyülekezeti Házban

08:30 (A három nagyünnepen: 08:00) és

10:00 (online közvetítve!) istentisztelet

Ünnepnapokon és a hónap utolsó

vasárnapján délelőtt úrvacsorás

istentiszteleteket tartunk.

Minden hónap 2. vasárnapján:

16:00 Családosok köre

Minden hónap utolsó vasárnapján:

18:00 Fiatal házások köre

Hétfő: 7:30 Iskolai hétkezdő áhítat a

templomban

Hétfő: 16:30 (Kékkereszt csoport)

Hétfő: 19:00 Férfi imakör

Szerda: Baba-mama kör 09:00 órától,

Énekkari próba 18:30-tól

Csütörtök: 18:00 Gyülekezeti biblióra

Péntek: 16:00 Serdülő konfirmációs előkészítő

Péntek: 17:00 Ifi

Péntek: 18.00 Női Kör

Péntek: 18:00 Felnőtt konfirmációs előkészítő

Online közvetítés a YouTube-on:

Székesfehérvár Belvárosi Református

Gyülekezet

Facebook oldal:

Székesfehérvár belvárosi református

Gyülekezet

MAROSHEGY

Vasárnap: 09:00 Istentisztelet

Szerdán: 17:00 Biblióra

Közcélú alapítványaink

– Hit, Remény, Szeretet Alapítvány –

Székesfehérvár, Széchenyi utca 16.

Telefon: 22/312-785

Bankszámlaszám:

UniCredit 10918001-00000053-90940017

Adószám: (Szja 1 %-hoz) 18501317-1-07

Céljai és egyéb tudnivalók: www.albaref.hu

Támogassuk az Alapítványt és az Egyházat az szja 1-1%-ával!
Református Egyház technikai száma (Szja 1%-hoz): 0066

Lelkészi Hivatal

8000 Székesfehérvár, Széchenyi utca 16.

ÜGYINTÉZÉS:

hétfő: 14:00 - 18:00
keddtől péntekig: 8:30 - 12:30
vasárnap: 8:30 -10:00, 11:00 -12:00

LELKÉSZI FOGADÓÓRÁK:

hétfő 14:00 - 18:00
szerda és péntek: 8:30 - 12:30
vagy a lelkészekkel
telefonos egyeztetés alapján
Telefon: 22/312-785,
Mobil: +36/30-630-8801
e-mail: hivatal@albaref.hu,
internet: www.albaref.hu

Lelkipásztorok és hitoktatók:

Brunner Vilmos helyettes lelkipásztor
Friderikusz Nándor exmisszus
Ellenbruckné Kiss Aranka
hitoktató lelkész
Fórizs Éva hitoktató
Haukiné Szabó Rózsa hitoktató
Hegyi Laura hitoktató
Konrád Ferenc hitoktató
Szabó Judit Márta hitoktató
Szász Tünde hitoktató
Tunyogi-Béber Andrea hitoktató

Gyülekezeti bankszámlaszám:

UniCredit 10918001-00000021- 42850004

Intézményeink elérhetőségei

Olajfa Református Óvoda:

8000 Székesfehérvár, Horvát I. u. 1.
Telefon: 22/316-378
e-mail: ovoda@albaref.hu
Vezető óvónő:
Mocsáriné Brunner Boglárka

Talentum Református Általános Iskola:

8000 Székesfehérvár, Széchenyi u. 20.
Telefon: 22/310-018
e-mail: iskolatitkar@albaref.hu
Igazgató: Szanyó Gáborné



BÉKESSÉG

A SZÉKESFEHÉRVÁR BELVÁROSI REFORMÁTUS
EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

Kiadó: Hit, Remény, Szeretet Alapítvány

Felelős szerkesztő: Brunner Vilmos; Szerkesztő: Hegyi Laura

Nyomdai munkák: BEZSIT Bt., Felelős vezető: Farkas István

Feliratkozás hírlevélre: belvaros.szfvaref@gmail.com; A lap elektronikus címe: albaref.bekessseg@gmail.com

A Békesség újság önköltséges. Adományokat elfogadunk a lap kiadásához. Köszönjük!